

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010016
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2017:3515010016.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci obžalovaného A. L., M.. XX.XX.XXXX F. A., trvale bytom A., C. XXXX/XX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 29. novembra 2017 t a k t o

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : A. L.J., M.. XX.XX.XXXX F. A., miesto trvalého pobytu C. XXXX/XX, XXX XX A. X, Q., na slobode

je vinný, že

ako zodpovedná osoba konajúca v mene podnikateľského subjektu A. L. -I. Y., P. P. XXX XX Q. XXX, I.: XXXXXXXX, ktorý ako platiteľ poistného mal odvieť na účet Sociálnej poisťovne so sídlom v Bratislave, pobočka Trenčín, Jilemnického ulica č. 3760, IČO: 30807484, splatné poistenie za zamestnancov za obdobie mesiacov jún 2010 až december 2010, január 2011 až október 2011, v celkovej sume 1.788,82 eur, pozostávajúce z nemocenského poistenia, starobného poistenia a starobného dôchodkového sporenia, invalidného poistenia a poistenia v nezamestnanosti, ktoré v súlade s ustanoveniami § 128 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) a ods. 10 písm. a) a § 141 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, v Brunovciach, v úmysle získať pre seba neoprávnený prospech zrazil z vymeriavacieho základu zamestnancov, avšak toto sociálne poistenie zadržal a v deň splatnosti neodviedol na účet Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, čím spôsobila Sociálnej poisťovni, pobočka Trenčín, Jilemnického ulica č. 3760, IČO: 30807484 škodu vo výške 1.788,82 eur,

t e d a

v malom rozsahu zadržal a neodviedol určenému príjemcovi poistné na sociálne poistenie, ktoré zrazil podľa zákona v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech,

č í m s p á c h a l

prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 277 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h), § 38 ods. 2, 4, 8 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlh Sociálnej poisťovni, pobočka Trenčín, Jilemnického ulica č. 3760, IČO: 30807484 vo výške 1.788,82 eur.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen č. k. 5T/26/2016-118 zo dňa 20.07.2016, právoplatný dňa 31.12.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 8T/105/2014-127 zo dňa 17.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/26/2015-154 zo dňa 17.08.2015 právoplatný dňa 17.08.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 13.01.2015 obžalobu na obvineného sp. zn. Pv 804/13/3304 pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v predmetnej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného A. L. v zmysle § 258 Tr. poriadku, so súhlasom procesných strán (obžalovaného a prokurátora) prečítaním výpovede svedka poškodeného L. D. P., prečítaním výpovede svedkyne L. K. v zmysle § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku, so súhlasom procesných strán (obžalovaného a prokurátora) prečítaním znaleckého posudku znalca z odboru ekonómie a manažmentu Ing. Jany Vojtekovej v zmysle § 268 ods. 2 Tr. poriadku, prečítaním listinných dôkazov v zmysle § 269 Tr. poriadku, oboznámením ostatného obsahu spisu 2T/8/2015 ako aj oboznámením spisov OS Trenčín sp. zn. 2T/111/2012, OS Trenčín 8T/105/2014, OS Žilina sp. zn. .36T/205/2014 a OS Zvolen sp. zn. 5T/26/2016.

Samosudkyňa okresného súdu zistila skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. L. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku. Vypovedal v podstate zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedol, že ako zodpovedná osoba jeho firmy A. L. - I. Y. si je vedomý jeho povinnosti platiť odvody do Sociálnej poisťovne. Zásielky preberal na sídle firmy, Q. Č.. XXX a aj na adrese jeho trvalého pobytu. Uviedol, že jeho firma A. L. - I. Y. sa zaoberala predajom gastro zariadení, ich montážou, servisom. V roku 2010 a 2011 zamestnával 3 až 4 zamestnancov, z toho jednu účtovníčku. On sa v účtovníctve nevyznal. Účtovníčka mala na starosti aj úhrady do Sociálnej poisťovne, pričom obžalovaný v roku 2011 zistil, že tieto odvody neurobila, hoci peniaze na tieto úhrady mala. Chodili mu upomienky zo Sociálnej poisťovne. V mene jeho spoločnosti konal obžalovaný. Na jeho účtovníčku pani K. obžalovaný podal aj trestné oznámenie pre spreneveru, toto je prerušené. Obžalovaný potvrdil, že v prípravnom konaní bol poučený v zmysle § 86 písm. e) Trestného zákona o zániku trestnosti trestného činu. Obžalovaný potvrdil, že si bol vedomý svojej odvodovej povinnosti za zamestnancov do Sociálnej poisťovne za obdobie jún 2010 až október 2011, pričom si myslel, že tieto účtovníčka odvieďa. V prípravnom konaní uviedol, že ich chce uhradiť v čo najkratšom čase. Pokyn na úhradu záväzkov aj voči Sociálnej poisťovni od jeho firmy dával účtovníčke obžalovaný. Obžalovaný tieto úhrady nekontroloval. Všetky účtovné doklady za roky 2010 a 2011 obžalovaný vydal vyšetrovateľovi. Obžalovaný si je vedomý dlhu voči Sociálnej poisťovni vo výške 1.788,82 eur, tento dlh chcel uhradiť už v prípravnom konaní, no do dnešného dňa ho neuhradil. Odvody do Sociálnej poisťovne neboli uhradené pre konanie jeho účtovníčky, ktorej však dával pokyny na realizáciu platieb obžalovaný. On rozhodoval, čo sa zaplatí, čo nie. Výkazy na poistné do Sociálnej poisťovne ako aj daňové priznanie robila účtovníčka, no podpisoval

ich obžalovaný aj za ne zodpovedal. Obžalovaný si je vedomý svojho dlhu voči Sociálnej poisťovni aj jeho zodpovednosti. V tom období, za ktoré neboli odvody do Sociálnej poisťovne uhradené za obdobie jún 2010 až október 2011, mala firma obžalovaného dostatok finančných prostriedkov na úhradu týchto odvodov. Určite mala firma dostatok finančných prostriedkov na úhradu dlžného poistného Sociálnej poisťovni vo výške 1.788,82 eur. Teraz má firma dlhy. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní pod ťarchou dôkazov ku skutku priznal a chce dlh uhradiť. Uvedomuje si svoju zodpovednosť a svoj dlh voči Sociálnej poisťovni.

Svedok poškodený L.. D. P. vypovedal v prípravnom konaní dňa 02.12.2014, pričom jeho zápisnica o výsluchu z prípravného konania bola so súhlasom procesných strán v zmysle § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku prečítaná, nakoľko súd nepovažoval jeho osobný výsluch za potrebný. Uviedol, že je splnomocnený na zastupovanie Sociálnej poisťovne Trenčín. K veci uviedol, že firma obžalovaného A. L. I. Y., XXX XX Q. XXX, I. XX XXX XXX je podľa ustanovenia § 141 os. 1, os. 2 zák. č. 461/2003 o sociálnom poistení povinná platiť a odvádzať poistné, ktoré pozostáva z nemocenského poistenia, starobného poistenia a starobného dôchodkového sporenia, invalidného poistenia a poistenia v nezamestnanosti, pričom toto svojim zamestnancom z ich vymeriavacieho základu za obdobie mesiacov jún až december 2010 a január až október 2011 v súlade s ustanovením § 128 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) a ods. 10 písm. a) zák. č. 461/2003 o sociálnom poistení vrazila a v deň splatnosti neodviedla na účet Sociálnej poisťovne pobočka Trenčín, a tým spôsobila Sociálnej poisťovni pobočka Trenčín škodu vo výške 1.788,82 eur. Od podania trestného oznámenia sa v úhradách poistného zo strany obžalovaného nič nezmenilo, nedošlo k žiadnej úhrade a výška škody bola 1.788,82 eur. Splatnosť tohto poistného bola v posledný deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca za ktorý sa poistné odvádza. Sociálna poisťovňa, pobočka Trenčín je nútená domáhať sa vymožitelnosti svojej pohľadávky. Pohľadávky sú uplatnené v exekučnom konaní, pričom do dňa vyhlásenia rozsudku neevidujú žiadnu úhradu, o čom poškodený informoval súd písomným podaním doručeným súdu dňa 02.11.2017. Poškodený navrhol konať hlavné pojednávanie a rozhodnúť v jeho neprítomnosti.

Svedkyňa L. K. vypovedala v prípravnom konaní dňa 02.12.2014, pričom jej zápisnica o výsluchu z prípravného konania bola so súhlasom procesných strán v zmysle § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku prečítaná, nakoľko súd nepovažoval jej osobný výsluch za potrebný. Svedkyňa uviedla, že u obžalovaného - daňového subjektu A. L. I. Y. pracovala v období od 19.01.2009 do 19.07.2011 ako účtovníčka. V popise svojej práce mala spracovanie a vedenie účtovníctva, spracovanie a vedenie pokladničnej agendy, skladového hospodárstva, objednávok a fakturácie, zasielanie príkazov na úhrady do bánk, spracovanie knihy jász a cestovných príkazov, spracovanie a vedenie mzdovej agendy, vypracovanie pracovných zmlúv a dohôd o vykonaní pracovného pomeru, spracovanie a zaslanie prihlášok, odhlášok, hlásení, oznámení a výkazov pre poisťovne, daňový úrad, interných dokumentov, spracovanie DPH a ročné uzávierky. V období roku 2010 a 2011 obžalovaný zamestnával 3 - 4 zamestnancov. Obžalovaného upozorňovala na nesprávne hospodárenie. Ohľadom rozhodovania o tom, na čo budú jednotlivé finančné prostriedky, ktoré prichádzali z obchodnej činnosti tejto firmy, použité, rozhodoval výhradne majiteľ tejto firmy, a to pán A. L., on rozhodoval, čo sa uhradí, kedy sa to uhradí, v akej výške sa čo uhradí, čo sa uhradí neskôr. Ona ako zamestnanec spoločnosti, kde nemá žiadny finančný ani majetkový podiel, nemohla o tom rozhodovať, čo sa uhradí. Na platby potrebovala ústny príkaz od obžalovaného, aby niečo mohla uhradiť, ak ho dostala, tak potvrdzujúci sms kód prišiel na mobilný telefón obžalovaného, ten jej ho preposlal, aby sa úhrada mohla zrealizovať, inak to nešlo. O neodvedení poistného do Sociálnej poisťovne od júna 2010 vedel v prvom rade obžalovaný, ktorému Sociálna poisťovňa priamo posielala výzvy na adresu Q. Č.. XXX, kde bývali rodičia obžalovaného a poštu tam preberal aj obžalovaný. Plnú zodpovednosť za neodvedenie poistného vo firme A. L. - I. Y. má majiteľ tejto spoločnosti, ona bez jeho súhlasu úhrady vykonať nemohla. Upozorňovala ho na to, že obžalovaný má prednostne uhrádzať záväzky voči Sociálnej poisťovni a daňovému úradu. Podľa jej vyjadrenia boli peniaze z firmy použité aj na osobné účely obžalovaného. Hlavnou príčinou vzniku finančných problémov firmy pána obžalovaného ako aj to, že neboli finančné prostriedky na odvody do poisťovne, o ktorých rozhodoval on a ona plnila len na základe jeho príkazov bolo použitie finančných prostriedkov na osobné účely obžalovaného. Uviedla, že žiadnej sprenevery sa voči obžalovanému nedopustila.

Zo záverov znaleckého posudku č. 10/2014 znalca z odboru Ekonomie a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Ing. Jany Vojtekovej zo dňa 23.09.2014 vyplýva, že k vyhotoveniu znaleckého posudku boli doručené z účtovnej dokumentácie podnikateľa - obžalovaného peňažné

denníky za rok 2010 a 2011 a bankové výpisy z účtov vedených v Tatra banke, a.s., Slovenskej sporiteľni, a.s., VÚB, a.s., UniCredit Bank, a.s., pričom peňažný denník za rok 2010 bol vedený v súlade so zákonom o účtovníctve. V peňažnom denníku za rok 2011 nie sú zapísané jednotlivé položky príjmu a výdaja finančných prostriedkov z časového hľadiska, čo znamená, že účtovníctvo roku 2011 nebolo vedené v súlade so zákonom o účtovníctve. Bolo zistené, že obžalovaný ako podnikateľ z hrubej mzdy svojich zamestnancov riadne zrazil poisťné do Sociálnej poisťovne v zmysle zákona, ale toto poisťné nezaplatil za obdobie jún 2010 až október 2011 a dlžná suma poisťného za zamestnancov do Sociálnej poisťovne činí sumu 1.788,82 eur, čo je dokladované mesačným výkazom poisťného a príspevkov zaslaných zamestnávateľom do Sociálnej poisťovne. Toto poisťné bolo splatné v posledný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý sa platí poisťné. Poisťné do Sociálnej poisťovne za SZČO je splatné ôsmy deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý sa platí poisťné. Podľa číselných údajov uvedených v Tabuľke č. 2 (prehľad peňazí podnikateľa) tohto posudku je zrejmé, že podnikateľ MAL v období júl 2010 až november 2011 (splatnosť poisťného do SP) dostatok finančných prostriedkov (s možnosťou využívať aj kontokorentný úver v SLSP, a.s.), predovšetkým v hotovosti v pokladni, aby uhradil poisťné do Sociálnej poisťovne za zamestnancov, za zamestnávateľa i za samostatne zárobkovo činnú osobu v príslušnom kalendárnom mesiaci v úplnosti. Z účtovnej dokumentácie znalec nemohol zistiť, kde boli voľné finančné prostriedky podnikateľom použité. Uhradenie poisťného do Sociálnej poisťovne za zamestnancov, za zamestnávateľa a za samostatne zárobkovo činnú osobu by NEZNAMENALO stratu solventnosti subjektu, ani by nevedlo k jeho zániku. Znalec skonštatoval, že z hľadiska použitia finančných prostriedkov evidovaných v peňažnom denníku za rok 2010 a 2011: tieto boli vyplatené za účelom nákupu tovaru, miezd, čiastočne na platby do Sociálnej poisťovne a Všeobecnej zdravotnej poisťovne, nákupu pohonných hmôt, úhradu lízingu, poplatkov za telefón a bežných prevádzkových nákladov. Okrem týchto položiek je často evidovaný v peňažných denníkoch za rok 2010 a 2011 OSOBNÝ VÝBER podnikateľa, a to ako v pokladni, tak i na bankových účtoch: v roku 2010 v sume 51.600,96 eur a v roku 2011 v sume 16.927,55 eur (len výbery z banky).

Trestné oznámenie v predmetnom trestnom konaní podala dňa 26.08.2013 Sociálna poisťovňa, pobočka Trenčín z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu neodvedenie dane a poisťného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona od obžalovaného, ktorý podnikal pod obchodným menom A. L. - I. Y., XXX XX Q. Č.. XXX, I. XX XXX XXX, ktorý ako zamestnávateľ za obdobie mesiacov jún 2010 až október 2011 neodviedol Sociálnej poisťovni, pobočka Trenčín škodu v celkovej výške 1.788,82 eur. Výška škody bola Sociálnou poisťovňou preukázaná aj z listinných dôkazov, ktoré boli oboznámené na hlavnom pojednávaní (č.l. 25 - 43), a to: výzva o nedoplatku z 18.10.2011, mesačný výkaz poisťného a príspevkov o zrážkach poisťného u zamestnávateľa A. L. - I. Y., výplatné pásky zamestnancov obžalovaného. Zo živnostenského registra je zrejmé, že obžalovaný podnikal v rokoch 2010 a 2011 pod obchodným menom A. L. - I. Y., s miestom podnikania Q. Č.. XXX (do 02.10.2012), IČO XX XXX XXX.

Z lustrácie registra priestupkov bolo zistené, že obžalovaný sa dopustil štyroch priestupkov na úseku cestnej premávky, a to v dňoch 30.05.2013, 09.07.2013, 14.11.2013 a 25.10.2015, za čo mu boli uložené pokuty spolu vo výške 120 eur.

Podľa odpisu registra trestov má obžalovaný štyri záznamy. Prvýkrát bol odsúdený Okresným súdom Trenčín, rozsudkom sp. zn. 2T/111/2012, právoplatný dňa 30.09.2014, pre prečin krivé obvinenie podľa § 345 ods. 1 Tr. zák.l č. 300/2005, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 160 eur s náhradný trestom odňatia slobody vo výmere 1 rok, pričom z učtarne Okresného súdu bolo potvrdené, že obžalovaný peňažný trest uhradil v plnom rozsahu dňa 20.07.2015, teda v zmysle § 92 ods. 2 Tr. zák. má odsúdenie zahladené. Druhýkrát bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 8T/105/2014-127 zo dňa 17.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/26/2015-154 zo dňa 17.08.2015 právoplatný dňa 17.08.2015, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou dva roky do 17.08.2017 a povinnosť zaplatiť dlžné výživné a platiť bežné výživné. Toto rozhodnutie bolo zrušené trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/26/2016 zo dňa 20.07.2016, právoplatný dňa 31.12.2016, kde mu súd za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný podmienený trest odňatia slobody na 1 rok a 2 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a 4 mesiace do 17.12.2017. Okresným súdom Žilina, trestným rozkazom zo dňa 19.12.2014 sp. zn. 36T/205/2014 súd obžalovaného odsúdil za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na podmienený trest odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 28.05.2016.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní vykonané ďalšie listinné dôkazy ako to vyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov so zreteľom na § 2 ods. 11 Tr. por. a § 2 ods. 19, § 278 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t. j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal súd preukázané, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je tento popísaný v písomnej obžalobe a vo výrokovvej časti tohto rozsudku a spáchal ho obžalovaný.

Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti.

Obžalovaný A. L. bol zo spáchania žalovaného skutku priamo usvedčený svojou vlastnou výpoveďou, výpoveďou svedka poškodeného L. D. P., svedkyne L. K., závermi znaleckého posudku Ing. Jany Vojtekovej ako aj z oboznámených listinných dôkazov. Obrana obžalovaného spočívajúca v tvrdení, že odvody do Sociálnej poisťovne mala platiť jeho účtovníčka L. K.Á. neobstojí, nakoľko pokyny na platby jej dával výhradne obžalovaný, bez autorizačného kódu, ktorý mu chodil na mobil ona tieto platby realizovať nemohla. Súd poukazuje na ustanovenia § 141 os. 1, os. 2 zák. č. 461/2003 o sociálnom poistení, kedy bol obžalovaný povinný platiť a odvádzať poisťné, ktoré pozostáva z nemocenského poistenia, starobného poistenia a starobného dôchodkového sporenia, invalidného poistenia a poistenia v nezamestnanosti, pričom toto svojim zamestnancom z ich vymeriavacieho základu za obdobie mesiacov jún až december 2010 a január až október 2011 v súlade s ustanovením § 128 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) a ods. 10 písm. a) zák. č. 461/2003 o sociálnom poistení zrazil a v deň splatnosti neodviedol na účet Sociálnej poisťovne pobočka Trenčín, a tým spôsobil Sociálnej poisťovni pobočka Trenčín škodu vo výške 1.788,82 eur, pričom do dňa vyhlásenia rozsudku k úhrade dlžného poisťného nedošlo. Výpovede svedkov spolu so závermi znaleckého dokazovania a listinnými dôkazmi vytvárajú ucelenú reťaz usvedčujúcu obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. Vykonaným dokazovaním bola jednoznačne vyvrátená obrana obžalovaného.

Na základe takto zistených skutkových okolností súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania žalovaného skutku tak, ako je tento uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, a po právnej stránke ho posúdil ako dokonaný prečin neodvedenia dane a poisťného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný A.Á. L. v malom rozsahu zadržal a neodviedol určenému príjemcovi poisťné na sociálne poistenie, ktoré zrazil podľa zákona v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech.

Na základe vykonaného dokazovania možno konštatovať, že všetky vykonané a vyhodnotené dôkazy sú vo vzájomnej zhode, vytvárajú ucelenú reťaz, navzájom si neprotirečia a dostatočne a bezpečne odôvodňujú záver o vine obžalovaného.

Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu neodvedenia dane a poisťného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom. Obžalovaný ako subjekt spíňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom trestného činu je záujem štátu na riadnom odvádzaní dane, poisťného na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie, alebo príspevku na starobné dôchodkové poistenie. V podstate ide o špecifický druh sprenevery.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby

viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 prvej vety Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný A. L. bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, pričom dvakrát bol odsúdený za trestný čin podvodu. Súd dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu je možné obžalovanému uložiť podmienený trest odňatia slobody, a to vzhľadom na skutočnosť, že predmetného skutku sa dopustil pred siedmimi rokmi, snaží sa viesť riadny život. Súd dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu je možné obžalovanému uložiť podmienený súhrnný trest odňatia slobody. Súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko odsudzuje obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol vyhlásený rozsudok za iný jeho trestný čin, a to Rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/105/2014 zo dňa 17.12.2014, právoplatný dňa 17.08.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/26/2015 a skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/26/2016 zo dňa 20.07.2016, právoplatný dňa 31.12.2016, ktorým bol obžalovaný odsúdený k súhrnnému podmienenému trestu odňatia slobody vo výmere štrnásť

mesiacov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky aj 4 mesiace do 17.12.2017. Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného existenciu jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (obžalovaný spáchal viac trestných činov). Poľahčujúcu okolnosť nezistil. U obžalovaného teda prevyšoval pomer priťažujúcich okolností, preto v danom prípade súd zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného (prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov, kde bola zákonná trestná sadzba vo výmere jeden až päť rokov), ktorú súd zvýšil o jednu tretinu, teda dolná hranica bola zvýšená na 28 (dvadsaťosem) mesiacov a súd obžalovanému uložil podmienený súhrnný trest v dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Základným princípom podmieneného odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchatela a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. To znamená, že odsúdený bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia. Podmienenčne možno odložiť iba výkon trestu odňatia slobody vo výmere neprevyšujúcej dva roky za podmienky, že s ohľadom na doterajší život páchatela a okolnosti prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchatela a ochranu spoločnosti alebo ak súd prijme záruku za nápravu páchatela.

Skúšobná doba začne plynúť obžalovanému prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaný akejkoľvek trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), či nesplnenia uložených primeraných povinností a obmedzení uvedených v tomto rozsudku, zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienený. V prípade, ak bude obžalovaný viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie bezo zvyšku všetkým v rozsudku uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa o s v e d č i l; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest v y k o n á. Súd považuje za potrebné obžalovaného poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona mu nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody (iba výnimočne, kedy súd rozhodne o podmienenom odklade, ak odsudzuje páchatela za nedbanlivostný prečin) a reálne mu môže hroziť nepodmienený trest. Účelom trestu teda nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatela, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, teda bol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenou Sociálnou poisťovňou, pobočka Trenčín, Jilemnického ulica č. 3760, IČO: 30807484, pričom z vykonaného dokazovania mal súd za preukázanú výšku škody spôsobenú trestným činom vo výške 1.788,82 eur a obžalovaného zaviazal zaplatiť tento dlh.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).